

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **D. R.** so sídlom S., IČO : X., v dovolacom konaní zastúpenej JUDr. M. K., advokátom vo V. proti žalovanej: **A. V.** rod P. bytom P., zastúpenej JUDr. M. D., advokátom vo V., **o náhradu škody**, ktorá sa viedla na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 6 C 159/2003, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 20. novembra 2008 sp. zn. 8 Co 63/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Vranov nad Topľou rozsudkom z 21. januára 2005 č. k. 6 C 159/2003-61 žalovanej uložil povinnosť zaplatiť sumu 450,08 € (13.559,05 Sk) s 13 % úrokom z omeškania od 10. 9. 2003 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. Doplnčacím rozsudkom č.k. 6 C 159/2003-81 zo dňa 9. 3. 2006 zamietol žalobu (vo zvyšku) t.j. čo do sumy 450,08 € (13.559,05 Sk) s 13% úrokom z omeškania od 10. 9. 2003. Rozhodol tak o žalobe žalobkyne, ktorou sa domáhala proti žalovanej zaplatenia sumy 900,16 € (27.118.10 Sk) ako náhrady škody spolu s 13% úrokom z omeškania od 10. 9. 2003 do zaplatenia a trov konania.

Krajský súd v Prešove na odvolanie žalovanej proti rozsudku sp. zn. 6 C 159/2003-61 zo dňa 21. januára 2005 rozsudkom z 20. novembra 2008 sp. zn. 8 Co 63/2007 zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho vyhovujúcej časti tak, že žalobu zamietol. O trovách

konania rozhodol tak, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanej náhradu trov celého konania v sume 723,69 € (21.802 Sk) do 3 dní od právoplatnosti rozsudku do rúk alebo na účet JUDr. M. D.

Proti dopĺňaciemu rozsudku sp. zn. 6 C 63/2007-81 včas podala odvolanie žalobkyňa. Konanie o jej odvolaní však bolo uznesením Okresného súdu č. k. 6 C 159/2003-97 zo dňa 1. februára 2007 zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku za odvolanie, takže predmetom ďalšieho konania zostala suma 450,08 € (13 559,05 Sk) s príslušenstvom.

Proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa. Žiadala ho zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Jeho prípustnosť odôvodnila ustanovením § 238 ods. 1 O.s.p.. Zároveň navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia. S rozhodnutím krajského súdu nesúhlasila „pretože je nesprávne“. Namietala, že odvolací súd vôbec nevyhodnotil výpoveď svedka L. T.. Z týchto tvrdení žalobkyne vyplýva, že namieta nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Žalovaná vo vyjadrení uviedla, že žalobkyňa neuviedla dôvody na pripustenie dovolania podľa ustanovenia § 238 ods. 1 O.s.p. a navrhla dovolanie v súlade s ustanovením § 243b ods. 1 O.s.p. zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods.1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie bolo podané v súlade s ustanovením § 240 ods.1 O.s.p. skúmal, či je tento opravný prostriedok v danom prípade prípustný. Dospel pritom k záveru, že dovolaním je napadnuté rozhodnutie, proti ktorému Občiansky súdny poriadok dovolanie nepripúšťa.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. Z ustanovenia § 238 O.s.p. vyplýva, že dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku

vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V zmysle ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci.

Podľa § 238 ods. 5 O.s.p. dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desat'násobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada. Ak je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky, dovolanie nie je prípustné, ak výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa prvej vety. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

Citovaným ustanovením zákonodarca vyslovuje neprípustnosť dovolania proti rozsudkom vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení limitovanom už uvedenou hranicou (výškou). V týchto prípadoch, zo zákona je teda vylúčená prípustnosť dovolania i keby smerovalo proti rozsudkom uvedeným v § 238 ods. 1 až 3 O.s.p..

Neprípustnosť dovolania podľa § 238 ods. 5 O.s.p. sa vzťahuje v zmysle § 372i ods. 7 O.s.p. iba na konania, v ktorých súd rozhodol po nadobudnutí účinnosti zákona č. 353/2003 Z. z., t.j. po 1. septembri 2003, čo je aj daný prípad.

V prejednáwanej veci žalobkyňa od žalovanej požadovala peňažné plnenie 900,16 € (27.118,10 Sk) s príslušenstvom. Súd prvého stupňa rozsudkom z 21. januára 2005 sp.zn. 6 C 159/2003 – 61 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť sumu 450,08 € (13.559,05 Sk) s príslušenstvom. Dopĺňacím rozsudkom sp.zn. 6 C 159/2003 – 81 zo dňa 9. marca 2006 žalobu vo zvyšku, čo do sumy 450,08 € (13.559,05 Sk) s príslušenstvom zamietol. Rozsudok súdu prvého stupňa spolu s dopĺňacím rozsudkom napadli odvolaním ako žalobkyňa tak i žalovaná. Žalovaná podala odvolanie proti rozsudku sp.zn. 6 C 159/2003 – 61 zo dňa 21. januára 2005, ktorým jej súd uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 450,08 € (13.559,05 Sk) s príslušenstvom. Proti dopĺňaciemu rozsudku sp.zn. 6 C 159/2003 – 81 podala odvolanie

žalobkyňa, pričom konanie o tomto odvolaní bolo uznesením Okresného súdu sp.zn. 6 C 159/2003 – 97 z 1. februára 2007 zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku za odvolanie. Krajský súd v Prešove rozsudkom, ktorý je napadnutý dovolaním žalobkyne, rozhodoval len o uvedenom odvolaní žalovanej proti (zmeňujúcemu) rozsudku sp.zn. 6 C 159/2003 – 61 zo dňa 21. januára 2005 a teda o peňažnom plnení 450,08 € (13.559,05 Sk) s príslušenstvom. So zreteľom na ustanovenie § 238 ods. 5 O.s.p. bolo potrebné vyriešiť otázku, či prípustnosť dovolania nie je vylúčená výškou peňažného plnenia, o ktorej bolo rozhodnuté odvolacím súdom.

Výška minimálnej mzdy v deň podania žaloby (1. októbra 2003) podľa § 1 písm. b/ nariadenia vlády č. 400/2003 Z.z. predstavovala 201,82 € (6080 Sk), jej trojnásobok 605,46 € (18.240 Sk). Dovolanie žalobcov teda smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy (450,08 € < 605,46 €). Na danú vec sa teda vzťahuje ustanovenie § 238 ods. 5 O.s.p. v znení zákona č. 353/2003 Z.z., ktoré prípustnosť dovolania vylučuje.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku len v zmysle ustanovenia § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné aj podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení dovolací súd nezistil.

Vzhľadom na uvedené možno preto zhrnúť, že v danom prípade dovolanie žalovanej smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok

v zmysle § 238 ods. 5 O.s.p. prípustný a iné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli dovolacím súdom zistené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalovanej v súlade s § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., odmietol lebo smerovalo proti takému rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobkyni, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky jej však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že v dovolacom konaní nepodala návrh na ich priznanie, na jej vyjadrenie z 18. marca 2009 z hľadiska náhrady trov neprihliadal, lebo nepredložila plnomocenstvo, podľa ktorého ju JUDr. D. zastupuje aj v dovolacom konaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 10. novembra 2010

JUDr. Daniela Š v e c o v á , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť :
Hrčková Marta